

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ரு'தி₃ ||

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

|| நங்கள் வரிவளை ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ நங்கள் வரிவளை ॥

தலைவனை நோக்கிச் செல்லக்கருதிய தலைவி கூற்று

‡நங்கள் வரிவளையாயங்காளோ*
நம்முடை ஏதலர் முன்பு நாணி*
நுங்கட்கு யான் ஒன்றுரைக்கும் மாற்றம்*
நோக்குகின்றேன் எங்கும் காண மாட்டேன்*
சங்கம் சரிந்தன சாய் இழந்தேன்*
தட முலை பொன் நிறமாய்த் தளர்ந்தேன்*
வெங்கண் பறவையின் பாகன் எங்கோன்*
வேங்கடவாணனை வேண்டிச் சென்றே (1)

வேண்டிச் சென்றொன்று பெறுகிற்பாரில்*
என்னுடைத் தோழியர் நுங்கட்கேலும்*
ஈண்டிதுரைக்கும் படியை அந்தோ*
காண்கின்றிலேன் இடராட்டியேன் நான்*
காண் தகு தாமரைக் கண்ணன் கள்வன்*
விண்ணவர் கோன் நங்கள் கோனைக் கண்டால்*
ஈண்டிய சங்கும் நிறைவும் கொள்வான்*
எத்தனை காலம் இளைக்கின்றேனே! (2)

காலம் இளைக்கில் அல்லால் வினையேன்
நான்* இளைக்கின்றிலன் கண்டு கொண்மின்*
ஞாலம் அறியப் பழி சுமந்தேன்*
நன்னுதலீர்! இனி நாணித் தான் என்*
நீல மலர் நெடும் சோதி சூழ்ந்த*
நீண்ட முகில் வண்ணன் கண்ணன் கொண்ட*
கோல வளையொடு மாமை கொள்வான்*
எத்தனை காலம் கூடச் சென்றே (3)

கூடச் சென்றேன் இனி என் கொடுக்கேன்*
 கோல்வளை நெஞ்சத் தொடக்கம் எல்லாம்*
 பாடற்றொழிய இழந்து வைகல்*
 பல்வளையார்முன் பரிசழிந்தேன்*
 மாடக் கொடி மதிள் தென் குளந்தை*
 வண் குடபால் நின்ற மாயக் கூத்தன்*
 ஆடற் பறவை உயர்த்த வெல் போர்*
 ஆழிவலவனை ஆதரித்தே (4)

ஆழிவலவனை ஆதரிப்பும்*
 ஆங்கவன் நம்மில் வரவும் எல்லாம்*
 தோழியர்காள்! நம்முடையமேதான்*
 சொல்லுவதோ இங்கரியதுதான்*
 ஊழிதோறுழி ஒருவனாக*
 நன்குணர்வார்க்கும் உணரலாகா*
 சூழல் உடைய சுடர் கொள் ஆதித்*
 தொல்லையஞ்சோதி நினைக்குங்காலே (5)

தொல்லையஞ்சோதி நினைக்குங்கால்* என்
 சொல் அளவன்றிமையோர் தமக்கும்*
 எல்லை இலாதன கூழ்ப்புச் செய்யும்*
 அத்திறம் நிற்க எம்மாமை கொண்டான்*
 அல்லி மலர்த் தண் துழாயும் தாரான்*
 ஆர்க்கிடுகோ இனிப்பூசல் சொல்லீர்*
 வல்லி வள வயல் சூழ் குடந்தை*
 மா மலர்க்கண் வளர்கின்ற மாலே (6)

மால் அரி கேசவன் நாரணன்* சீமாதவன்
 கோவிந்தன் வைகுந்தன் என்றென்று*
 ஓலமிட என்னைப் பண்ணி விட்டிட்டு*
 ஒன்றும் உருவும் சுவடும் காட்டான்*
 ஏல மலர் குழல் அன்னைமீர்காள்!*
 என்னுடைத் தோழியர்காள்! என் செய்கேன்*

காலம் பல சென்றும் காண்பதாணை*
உங்களோடெங்கள் இடையில்லையே (7)

இடையில்லை யான் வளர்த்த கிளிகாள்*
பூவைகாள்! குயில்காள்! மயில்காள்*
உடைய நம் மாமையும் சங்கும் நெஞ்சும்*
ஒன்றும் ஒழிய ஒட்டாது கொண்டான்*
அடையும் வைகுந்தமும் பாற்கடலும்*
அஞ்சன வெற்பும் அவை நணிய*
கடையறப் பாசங்கள் விட்டபின்னை
அன்றி* அவன் அவை காண்கொடானே (8)

காண்கொடுப்பான் அல்லன் ஆர்க்கும் தன்னை*
கைசெயப்பாலதோர் மாயந் தன்னால்*
மாண் குறள் கோல வடிவு காட்டி*
மண்ணும் விண்ணும் நிறைய மலர்ந்த*
சேண்குடர்த் தோள்கள் பல தழைத்த*
தேவ பிராற்கென் நிறைவினோடு*
நாண் கொடுத்தேன் இனி என் கொடுக்கேன்*
என்னுடை நன்னுதல் நங்கைமீர்காள் (9)

என்னுடை நன்னுதல் நங்கைமீர்காள்!*
யான் இனிச் செய்வதென் என் நெஞ்சென்னை*
நின்னிடையேன் அல்லேன் என்று நீங்கி*
நேமியும் சங்கும் இருகைக் கொண்டு*
பன்னெடும் சூழ் சுடர் ஞாயிற்றோடு*
பான்மதி ஏந்தி ஓர் கோல நீல*
நன்னெடும் குன்றம் வருவதொப்பான்*
நாள் மலர்ப் பாதம் அடைந்ததுவே (10)

‡பாதம் அடைவதன் பாசத்தாலே*
மற்றவன் பாசங்கள் முற்ற விட்டு*
கோதில் புகழ்க் கண்ணன் தன்னடிமேல்*
வண் குருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன*

தீதில் அந்தாதியோர் ஆயிரத்துள்*

இவையும் ஓர் பத்திசையொடும் வல்லார்*
ஆதும் ஓர் தீதிலர் ஆகி* அங்கும்

இங்கும் எல்லாம் அமைவார்கள் தாமே (11)

॥ நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥